nõnda oli jidin mina
tõendama. — — — —
Minul oli jel: aial must
mära hobune ja poial oli
jalg haige je lunkas jeda;
ja üüdis hoost oma hobuse
— ka oli kolm walget jiga
ja üks nühkis ennast
wangri telje ot jaft telje
pigiga mustaks. — — —
— Ta edasi räägis tark: tejjelemata
Teilt on wilja warastud: —
Kuhst? — Westikojast: —
Kuhst waras on sisse läinud?
— ukjest ta ei ole läinud: —

Uks on lukkus olnud: —
Lukku pole lahti teinud: —
Ta on üheht august sisse
jugenud jüs teise ukse jeest
poolt lahti teinud ja kotti
walja kannud; uuest ukse
kinni pannud ja jälle
august wälja läinud: —
Hobune on jeisnud tal puu-
jülla taga; määjeal: Sinna
on ta kotti jeljas wangri
peale kannud. — Siis tulewad
kaks teed; — Pahema kää
tee on ta maha jätnud, ja
parema kää teed läinud,